

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Scala Jacob

Lindeborn, Jan

Antverpiæ, 1666

§. 6. De Missa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49085](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49085)

omnibus manifestetur., Et hæc de Meditatione, de qua, quæ plura volet, consulat fusissimos aliorum Tractatus, sufficit nobis hæc pauca annotasse.

§. VI.

De Missa.

EXpeditis iis, quæ de Meditatione tradenda erant, sequitur ut tractemus de Missa, cum hæc illam de more apud nos recepto subsequatur, & ad eam quotidie audiendam Regula Virgines constringat: cumque hîc plura dicenda sese offerant, & hunc §. in aliquot partes diffecabimus.

P A R S I.

De Sacro quotidie audiendo.

PRO cuius congruentiâ non coacervo multa argumenta, hoc unico contentus, quòd ibi se præsentem sistat, & salutetur Virginum Sponsus: *Indica mi- Cant. 1:9*
hi, votum erat unius, ubi pascas, ubi cubes in meridie.
Cui si respondendum modò, non remittam aliò, nisi ad Ecclesiam & ad Aram: ibi namque fervet, meridies divini amoris, ibi pascit fideles sibi non alimento alio quàm seipso, ibi cubat quasi præstolabundus ad tuum adventum, quasi anhelus ad tuam visitationem & præsentiam: amas itaque illum? delectaris ejus præsentia? ut certè delectari debes, si verè amas, amor namq; amantium unio est, is non nisi cum summâ impatientiâ tolerat Amati absentiam: patet id in illo qui de se testabatur; *Quemadmodum desiderat Ps. 41:*
Cer. 2. 3.

Cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus: sitivit anima mea ad Deum fontem vivum, quando veniam & apparebo ante faciem Dei? Talis inquam & tuus est amor? tale & tuum ejus præsentiæ desiderium? voto tuo Missa satisfaciet, in ea namque ad verba Consecrationis præsentem se sistit, sui copiam exhibet, quò à te invisatur, tuâ adoratione saluetur: eximius hic honor, grande est, quod tibi præstat, beneficium: Unde hoc mihi, dicebat olim Elizabeth, ut veniat Mater Domini mei ad me? Amplius, quòd veniat Dominus ipse ad te: cui, impensus honor non idololatricus est, ut blasphemant hæretici, sed legitimus & debitus.

Luc 1:
43.

3 Reg.
10:24.

Gen. 49:
22.

Si ergo vultum Salomonis videre desideraverit Terra universa, si ad videndum Joseph filiaë muros conscenderint, ut effatur Jacob jamjam moriturus: *Filius accrescens Joseph, filius accrescens & decoris aspectu, filiaë discurrerunt super murum.* Quanto magis accurrendum ad contemplandum divinum hunc Joseph, non oculis corporis, sed animæ fidei lumine illustratis sub panis ac vini speciebus prodeuntem in Altari: Illum inquam Joseph non unius Ægypti sed totius mundi Servatorem: illum inquam decorum

1 Petri 1:
12.

aspectu, In quem desiderant Angeli prospicere, imò in quo & ipse Pater cœlestis sibi benè complacuit: quique ideo prodit ut ad se accurratur: „ Si enim hoc sanctissimum sacramentum in uno tantum celebra-

4 Imit. 1.
13.

retur loco (scribit noster Kempenas) & ab uno tantum consecraretur Sacerdote in mundo, quanto putas desiderio ad illum locum, & ad talem Dei Sacerdotem homines afficerentur, ut divina mysteria celebrari viderent? nunc autem multi facti sunt Sa-

„ cerdotes, & in multis locis offertur Christus, ut
 „ tantò major appareat gratia & dilectio Dei ad ho-
 „ minem, quantò latiùs est sacra communio diffusa
 „ per orbem. Illum inquam, cujus non solus tibi
 „ conceditur conspectus, ut istius, filiabus Ægyptiacis,
 „ sed qui seipsum tibi donavit utpote Sponsus tuus.

Hinc ex Animæ, in quibus viguit desiderium
 præsentia Christi, quibus volupe ei adesse, nullum
 intermisere diem, quo non in Officio Missæ ejus
 præsentia fruerentur: non allego nisi unam aut alte-
 ram, scil. D. Monicam S. Augustini matrem, ab eo ^{9. Confess.}
 idcirco laudatam: *Quæ moritura* (inquit Deum allo- ^{11.}
 quens) *memoriam sui ad Altare tuum fieri desideravit,*
cui nullius diei prætermissione servierat, unde sciret dis-
pensari victimam sanctam, quâ deletum est chyrogra-
phum, quod erat contrarium nobis. Et D. Thomam
 Aquinatem, qui, præterquam quòd ipsemet Sacris
 operaretur quotidie, alteri sacrificanti deserviebat,
 ut amicâ Domini sui præsentia frueretur eò duitiùs
 & frequentiùs.

Audiant hæc illæ, quæ sine ulla prægnante ratio-
 ne, imò ex merâ negligentia, vel ob futiles occupa-
 tiones quæ moram paterentur, sæpius sacrum negli-
 gunt: ostentant tales quo animo sint in Christum
 Dominum, dum eum licet ad suam præsentiam eas
 citet & invitet, tam facile negligunt: Amorem sanè
 non nutrit aut promovet præfixo tempore, & designa-
 nato loco non comparere, præsertim si ex parte mi-
 noris erga majorem hic se teneat defectus, qualis hic
 culpatur: scriptum namque est: *væ qui spernis, non-* ^{Isai. 33:1}
ne & ipse sperneris? certè *non bonum videtur habuisse* ^{S. Bern. de}
fontem rivus charitatis aliquando decrescens. Non ^{pass.}
 sunt ^{Dom. c. 10}

funt ex Aquilæ, quia hæ, ubicunque fuerit corpus, congregantur, ut, si escam ipsam sumere non licet, saltem ejus visu & odore reficiantur. Angeli suo vos exemplo huc trahunt: utinam aperirentur omnium oculi, cum famulo Elizæi integros ibi viderent exercitus, & juxta visionem Danielis, quando *millia millium ministrabant ei, & decies millies centena millia assistebant ei*: „ Quis enim fidelium habere dubiū possit, (scribit S. Gregorius) in ipsa immolationis hora ad Sacerdotis vocem cœlos aperiri, in illo Jesu Christi mysterio Angelorum choros adesse. Et D. Chrysofostomus: „ Per id tempus & Angeli Sacerdoti assident, & locus Altari vicinus in illius honorem, qui immolatur, Angelorum choris plenus est. Ecce accurrunt Angeli e cœlo, eos æmulentur, necesse est iisque sese associant, quæ vice & nomine Angelorum censentur in terris.

Itaque filiæ meæ Domino seu potius sponso vestro hîc nobis quotidie præsentem & vos quotidie præsentem sistite: lex hæc amantium est, ut mutuam præsentiam quærant. Adesse alicui non licet corpore, vel quia famulatu impeditur vel gravi aliâ necessitate? affectu & corde præsentem sistat, quod nemo detinere poterit. Pudeat cæterum quin, cum corrivales tuæ ad Domini præsentiam convolant, eam nihili facere ei; te subducere: æquæ namque tu, & fortè magis ac illæ, ejus gratiâ indiges & favore: *Videt ille intus in mente quid facias, & quàm expetenter ejus Virgines imiteris attendit*, ad eam telam suggerit D. Maximus. De audiendo Sacro Ecclesiæ præceptum sub graviore culpa quidem non obligat nisi pro diebus dominicis & festis, sed quæ

Serm. de
S. Agnete.

maiores vitam perfectionem præferunt & amplius Domini servitium profitentur, hunc ei accessum nequamquam denegare deberent: *Quid perversitate minus diligis à quo amplius accepisti?* instat Antistes Hypo-
 ponensis, ideoque *Charitas, o sponsa Christi, quæ te separavit à seculo* (vox est Bernardina) *ipsa te con-*
jungat Deo.

L. de Vir-
 gin. c. 40.
 De modo
 bene vi-
 vendi
 Serm. 41;

P A R S II.

Quomodo audienda Missa.

ID quatuor conditionibus expedio, quarum
 PRIMA requirit, ut in tempore te præsentem
 sistas, non accedendo quando jam inchoata est, sed
 principium ejus præveniendo: ratio evidens est:
 nonne magis conveniens est Ancillam Dominum,
 quam Dominum præstolari Ancillam? Quis dubi-
 tet? Ancilla Christi es, non ergò is te præstoletur in
 Ecclesia & Altari, sed maturiori accessu tu eum ven-
 turum præstolare, qui se jam ad adventum præparat
 quando instat hora sacri, quâ tibi dici imaginaberis: *Matt. 25:*
Ecce sponsus venit exite obviam ei. Docet id te Elias qui
 Domini visione & alloquio fruiturus se prius in spe-
 luncâ collocavit, & aliquo tempore expectavit ut
 Dominum transeuntem videret: *Operuit vultum suum*
pallio, inquit scriptura, *& egressus stetit in ostio spe-*
luncæ, ubi audivit vocem Domini: docet inquam
 is te, ut Dei desiderio mota ilicò ad Ecclesiam ad-
 venias, præstò sis & Dominum ad eundem locum
 accessurum quasi prævenias. *3 Reg. 19:*
13.

Imitare itaque Annam Tobix conjugem, quæ fi-
 lium reducem suspirans: *Quotidie circuibat vias* *Tob. 10:7*
 K omnes,

omnes, per quas spes remeandi videbatur, ut procul videret eum, si fieri posset, venientem. Neque tu expectas hominem cum nummis ut illa, sed Dei filium, animæ tuæ Sponsum cum gratiarum thesauris. Æmulare Abrahamum qui in ostio tabernaculi sui confidens hospites præstolabatur, iisque visis *cucurrit in occursum eorum*, gratiorem hospitem tu præstolaris, non Angelos ut ille sed Angelorum Dominum, constet ei suum tibi gratum esse adventum, non te præveniat, sed tu eum anhela expectes. Tres Magos imitare Jerosolymam advolantes & dicentes: *Ubi est qui natus est Rex Judæorum? vidimus enim stellam ejus in oriente, & venimus adorare eum.* Quasi renascitur is in Altari (ibi suavissimi *Frumenti* deliciae momento maturescunt) ut meritorum suorum te participem reddat, rumpe moras, propera ad ejus adorationem: *Vidimus stellam ejus, & venimus*, veni & tu, ut præpares thus orationis quod ei incendas, aurum ignitorum affectuum quod ei deferas, & myrrham mortificationis, quâ putredinem vitiorum a te repellendo ei te perpetuam famulam serves: hæc inquam præpara antequam adores, & ut præparata sint, in tempore accelera. Æmulare denique duos illos discipulos Petrum scilicet & Joannem currentes ad sepulchrum, de quibus sacra Pagina: *currebant autem duo simul, & ille alius Discipulus præcucurrit citius Petro.* In Petro, fidem, ex Matth. 16. c. & in Joanne notum est dilectionem adumbrari, fidei sacramentum est Eucharistia:

*Quod non capis, quod non vides,
Animosa firmat fides
Præter rerum ordinem.*

ad eam trahat te fides tua, sed dilectio tua præcur-
 rat, ut ante ei adsis, quàm necessarius fit actus fidei:
 Altare monumentum Christi est, dilectio tua hîc
 quærat dilectum suum: Quæ huc non properant,
 ostendunt eæ quo animo ferantur in Christum: certè
 non sunt voluntariæ famulæ quæ ad vocem vocantis
 non comparent, sed tardæ & segnes, quas, ut odit Pa-
 ter familias terrenus, ita & cœlestis. Est quidem mo-
 ris in sponsis secularibus, ut sponsus sponsam præsto-
 letur, at in mysticis contrarium obtinet, praxis hîc
 planè alia: *Vox dilecti mei pulsantis: aperi mibi soror* *Cant. 5:2.*
mea, amica mea, columba mea, immaculata mea: quis
hîc non aliqualem patientiam speraret? surrexi, ut *vers. 5.*
aperirem dilecto meo pessalum ostii mei aperui dilecto *vers. 6.*
meo: at ille declinaverat atque transierat. Et quare,
 nisi quia moras odit?

SECUNDA exigit, ut ei sine tædio interfis, id
 est, ne conqueraris de nimia Sacerdotis morâ ad Al-
 tare, vel ne ad finem Sacri anheles: plurimum est hoc
 vitium, quibus eò gratius est Sacrum quò magis præ-
 cipitatum, quique ea Tempa præferunt ubi divina
 maximè præcipitanter peraguntur, quos acriter re-
 darguit S. Augustinus: nec minus reprehendendi fe-
 stini Sacerdotes, cùm alloquantur Deum quomodo *Serm. 25:*
 non alloquerentur homines, quid namque hi dice- *de temp.*
 rent si eâ illos præcipitantiâ affarentur, & non nisi per
 Syncopen suos conceptus exprimerent? & licèt in-
 telligat Deus etiam linguam volubilem, repugnat ta-
 men ea reverentiæ ei deferendæ, neque ad illa debita
 attentio haberi potest quæ tantâ præcipitantiâ per-
 aguntur & proferuntur, quare etiam vulgò talium
 Sacra *Tagers of Stuppers Wissen* intitulantur:

- contra quos videatur Antonii de Molina *Instructio*
Sacerdotum. Tu autem Virgo devota, quæ spon-
 tu præsentiam amas eaque delectaris, ama Sacrum
 protractius, & desiderata quò diutiùs eâ fruaris: ægrè
 fert pius Jesus advertens sui tibi tædium obrepere,
 teque ad ejus anhelare discessum: suspectus est ei
 tuus erga eum amor, cùm is, si verus sit, vellet ama-
 tum semper apud se retinere, nec eum nisi ægrè di-
 mittat: patet id in procis ubi convenerint nesciant
 divortia, quâ de causâ ancillas nupturientes non
 amant matresfamilias non enim jam nisi perfunctio-
 ria in illis ministerii cura, toto in Amasium abripiun-
 tur affectu: *Inveni quem diligit anima mea*, dicebat
 una, *tenui eum, nec dimittam*. *Quibus Christus tenetur?*
commentatur in hæc verba D. Ambrosius, non
injurie nexibus, non restium nodis, sed vinculis chari-
tatis, mentis habenis stringitur & animæ tenetur af-
fectu. De Jonatha scribitur: *anima Jonathæ con-*
glutinata est animæ David, & dilexit eum Jonathæ
quasi animam suam, amor enim quasi gluten est
 quod amantes conjungit, unde nisi difficulter disjunc-
 tuntur & à se mutuò divelluntur, qualis si & tædium
 fit, ut esse debet, si verus erit, nonquam tibi tædium
 obrepat. Puerulum Jesum delatum in Templum
 Solymæum amplexantem intuere Simeonem: quare
 ægrè dimittit! tædebat vivere sine ejus præsentia
 Nunc dimittis servum tuum Domine secundum verbum
 tuum in pace. Idem ille Jesus sub speciebus eius
 charisticis tibi in Ecclesia & Arâ se præsentem sistit
 anhelasti ad ejus præsentiam? ut ille Simeon, qui
 sponsum acceperat à Spiritu sancto non visurum se mor-
 tem nisi videret Christum Domini, amplexare

lum ulnis amoris, brachiis cordis & affectuum, non te tædeat ei diutiùs adhærescere, sed grave sit & molestum tam citò privari illo, ut & revera illi est, ubi in festinos sacerdotes inciderit, qui eum tantâ celeritate protrudunt.

TERTIA postulat Modestiam, quam multis inculcat S. Ambrosius, *Maxima est*, inquit, *vir-* L. 3. de
tus tacendi, præsertim in Ecclesia: quæ taciturnitas *Virg.*
in eo consistit; non solum quòd colloquia non mis-
ceas, (*In Oratorio nemo aliquid agat*, inquit S. Au- *Epist.*
gustinus, *nisi ad quod est factum, unde & nomen ac-* 109.
cepit:) sed & ut tussim & excreatus comprimam.
Optarem ego aliquibus familiarior hanc mode-
stiam, iis inquam, quæ quando ad Consecrationem
cymbalo signum datur attentionis, suâ tussi & ex-
creatu omnem propè attentionem disturbant etiam
alios proritantes. „ Illud exemplum proditur (sunt
„ verba S. Ambrosii) Alexandro sacrificante Ma- *Lib. 3. de*
„ cedonum Rege puerulum barbarum, qui ei lumen *Virg.*
„ accenderet, excepisse ignem brachio, atque adusto
„ corpore mansisse immobilem, nec dolorem pro-
„ didisse gemitu, nec tacito pœnam indicasse fletu:
„ tanta in puero barbaro fuit disciplina reverentiæ, ut
„ naturam vinceret: atque ille non Deos, qui nulli
„ erant, sed Regem timebat, quid enim timeret eos,
„ qui, si idem ignis eos contigisset, arfissent? & tu
„ in ministerio Dei Virgo gemitus, excreatus, tuf-
„ ses, risus abstine. Attendite ad hæc, quæ indispo-
sitioni vestræ immodestiam vestram imputatis, *debili-*
tatem excludat religio, instituat consuetudo naturam, in- *Ibid.*
quit idem, qui & addit: „ Frequens sermo est, cùm
„ plurima ranarum murmura religiosæ auribus ple-

bis obstreperent, Sacerdotem Dei præcepisse, ut, conticerent & reverentiam sacræ deferrent orationi, tum subitò circumfusos strepitus quievissent: Silent igitur paludes, homines non silebunt? & irrationale animal per reverentiam recognoscit, quod per naturam ignorat, hominum tantam esse immodestiam, ut plerique deferre nesciant mentium religioni, quod deferunt aurium voluptati? hæc S. Doctor. Certè si constaret quantoperè Sacerdotem turbent isti motus, non dubito quin plurimum major violentia & amplior esset continentia, nec dicam eos etiam honestati repugnare; quæ namque præstolabunda alicujus, ubi eum viderit advenientem, præsertim si majoris se conditionis sit, tussire vel excreare incipiet, & non potius cum omni modestiâ eum excipiet, eique aderit? idem Virgini, idem præscriptum sit omnibus.

Judith.
10: 20.

QUARTA denique præcipit Reverentiam. De Judith dicitur quod adducta in præsentiam Holofernis, *cùm in faciem ejus intendisset, adoravit eum prosternens se super terram*: non Holofernes est in cujus conspectu compares, non inquam is expugnator & hostis tuus est, sed defensor & salvator tuus, Deus & Dominus tuus: debito igitur honore eum affice, flecte coram eo genua corporis & cordis, id namque vult Pater cœlestis, *ut in nomine JESU omne genu flectatur cœlestium, terrestrium, & infernorum*. Omne genu flectendum, neque enim sufficit flectere genua corporis, id est, corpore adesse præsentem, sed & flectenda genua cordis, id est, interiore devotione ei assistendum, impediendaque omnis evagationis mentis, genibus namque flexis non datur facultas

Philipp.
2: 10.

tas divagandi. Tres Magos æmulare, qui, cùm gratiâ videndi Jesum beati essent, *procidentes adoraverunt eum, & apertis thesauris suis obtulerunt ei munera, aurum, thus & myrrham.* Math. 2: 11. Aperi & tu thesauros cordis tui, offer ei aurum dilectionis, id est, actus aliquos virtutum quos in amorem ejus hodie exercebis, thus fervidæ orationis, ac myrrham mortificationis, quam etiam hoc die operi mancipabis. Ut namque ille non venit ad te manibus vacuis, ita neque tu sine munusculis ad eum venire debes: *Filia Babylonis misera, sed Filia Tyri in muneribus:* Psf. 136: 8 iterato hoc præscriptum in veteri lege: *Non apparebit ante Dominum vacuus, sed offeret unusquisque secundum quod habuerit, juxta benedictionem Domini Dei sui, quam dederit ei.* Psf. 44: 13. Deut. 16: 16. & 17. Hic Martham noli æmulari, sed imitare Mariam sedens secus pedes ejus, præscribitur id dum Sacerdos sub Præfatione dicit: *Sursum corda.* Et Minister nomine omnium respondet: *Habemus ad Dominum:* ut admonitio sit, juxta de Orat. Dominica. *proprianum, Nihil aliud se quàm Dominum cogitare debere.* Vide itaque quomodo te habeas: Cant. 2: 9. *En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos.*

P A R S. I I I.

De Exercitiis sub Missa.

TRia, quæ in Sacerdotio non tam legali quàm Evangelico spectari possunt, brevi hac sententiâ complectitur Apostolus: *Omnis Pontifex ex hominibus assumptus pro hominibus constituitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona* Heb. 5: 1.

& sacrificia pro peccatis. Et quidem primò ejus Excellentiam explanat, quòd scilicet Sacerdotem in medio quodam statu Deum inter & homines constituens quasi *Semideum* quendam efficiat: *assumptus ex hominibus*, ac si non jam ampliùs eorum numero accensendus: quod & Christus insinuat, cùm expressionem fidei suæ Incarnationis ab Apostolis eliciturus, primò quid homines, postea quid ipsi de eo *Matt. 16:* crederent, interrogavit. *Secundò* Qualitates, quas *13-15.* illud ab eo exigit, quarum Una Vocatio divina: *Assumptus*, non contra divini consilii dispositionem in Sanctuarium Domini ultro intrusus: etenim Ecclesiæ ministerium nec *elatione avidâ* suscipiendum, nec *blandiente desidiâ* respuendum docet Augustinus *Epist. 81.* Altera est ut scientia præpolleat, quisquis erit spiritualis Tabernaculi *Beseleel*: non enim vult Dominus ut *sicut populus ita sit & Sacerdos*, sed repellit à *Oseæ 4: 9.* Sacerdotio, à quo exulat scientia: *Ibid. vs. 6.* *Assumptus* debet esse *ex hominibus*, iisque doctrinâ superior, quem hoc sacro ministerio honorat Dominus. Ultima est, ut qui dignitate eminet Vocationis reliquis præluceat exempto piæ conversationis: *Assumptus ex hominibus: monstruosa* siquidem *res gradus summus*, inquit D. Bernardus, & *animus infimus: sedes prima & vita ima.* Sponsi caput aurum optimum; quid autem Sponsi caput nisi Sacrorum Antistes, quorum auro puriorem & nitidiorem vitam esse oportet, quos aureis virtutibus decet fulgescere, ut sacram in populorum mentibus excitent avaritiam, faciantque Ecclesiam tantâ opulentiâ sanctè ambitiosam. Tertiò denique ejusdem Officium, quod est Deum inter & homines sequestrum agere, & offerre dona & Sa-

L. 2. Confid. c. 7.
Cant. 5: 11.

& Sacrificia, non ampliùs vitulos, oves aut boves ut olim sub Fœdere antiquo, sed immaculatum Agnum Christum Jesum, qui & victima & principalis Sacerdos: „ Nam etsi nunc Christus non videtur offerre, *in Psal. 38*
 „ (notat D. Ambrosius) tamen ipse offertur in terris,
 „ quando Christi corpus offertur; imò ipse offerre
 „ manifestatur in nobis, cujus sermo sanctificat Sa-
 „ crificium quod offertur. O quàm puris & niveis
 „ Sacerdotem oportet esse pectoribus, è cujus flatu &
 „ verbo mirabili Christus quotidie nascitur, cujus ma-
 „ nibus tam frequenter & assiduè tractatur, ac Patri cœ-
 „ lesti immolatur & exhibetur, cujus adminiculo divina
 „ hæc Victima transit in animos Fidelium! „ Væ igitur
 „ Ministris infidelibus, (denuntiat Mellifluus Bur- *Serm: de*
 „ gundio) qui necdum reconciliati reconciliationis *Convers.*
 „ alienæ negotia, quasi homines qui justitiam fece- *ad Clericos*
 „ rint, apprehendunt. Væ filiis iræ, qui se ministros *c. 27.*
 „ gratiæ profitentur. Væ filiis iræ, qui Pacificorû sibi
 „ usurpare gradus & nomina non verètur. Væ filiis iræ
 „ qui fideles sese Mediatores pacis, ut peccata populi
 „ comedant, mentiuntur. Væ qui ambulantes in carne
 „ Deo placere nō possunt, & placare velle præsumūt.

Sed quid ago? quò delabor? Sacerdotem instruo qui Virginem docere debeo: ut igitur in viam è diverticulo redeam, nolo è SS. Literis & PP. Apologiam exspectes contra Heterodoxorum calumnias, quibus Antichristi Præcursores *juge hoc Sacrificium Dan. 8.*
 impugnant, & *Altare, de quo (ex Apostolo) edere 12. 5*
non habent potestatem, qui Tabernaculo deserviunt, de- alibi.
 moliri allaborant, Mensamque Christi evertere, *Hebr. 13:*
 quam idem ille Ecclesiarum Magister Dæmoniorum *10.*
 Aris opposuit & Idolothytis: utpote certus scire te *1 Cor. 10:*

errorem contra veritatem non nisi calumniis aut mendaciis armatum. Neque est mihi animus, non enim Catechistam ago, apparatus explicare, & ritus quibus ex Spiritus Sancti magisterio divina hæc Hostia litatur, cum & obvii passim Libelli eorum ingerant notitiam, nec aliud sint quam Dominicæ Passionis ac Vitæ commemorationes. Neque orationum formulas præscribo, cum & his precarii Codices redundant, & earum ego consuetudinem probem, quæ non in multiloquio oris, sed cum Dominicæ Passionis attentissima contemplatione Sacrificio interfunt, nutrientes ligno sanctæ Crucis ignem divini amoris, aut pretiosissimo sanguine Agni immolati abluentes animæ fordes, vel clavis piorum affectuum crucifigentes carnem cum vitiis & concupiscentiis.

Malach.
1: 11.

Verùm cum non solus Sacerdos *oblationem* hanc *mundam* sacrificet & offerat, sed & omnes quotquot assistunt Sacrificanti, quorum is solummodo vices agit: Sibi namque est (juxta D. Augustinum) quod quis sit Christianus, quod autem Sacerdos, aliis est: *Ex hominibus assumptus pro hominibus constituitur in* *eis, quæ sunt ad Deum,* (inquit Apostolus) tanquam Commissarius seu Deputatus, cujus ore, Deum alloquuntur, cujus manibus eidem sua deferunt dona, quos proinde monet: *Orate Fratres, ut meum ac vestrum Sacrificium acceptabile fiat apud Deum Patrem Omnipotentem:* & pro iisdem orans post Memoriam sibi specialiter commissorum: „Memento etiam Domine, (inquit) omnium Circumstantium, quorum tibi fides cognita est & nota devotio: pro quibus tibi offerimus, vel qui tibi offerunt hoc Sacrificium

supra

„ficium laudis pro se suisque omnibus, pro redemp-
 „tione animarum suarum, pro spe salutis & incolu-
 „mitatis suæ, tibi que reddunt vota sua æterno Deo
 „vivo ac vero.

Quare quoties ades Sacro piam intentionem for-
 mabis, quæ explicet quem in finem salutarem hanc
 Hostiam ex parte tua offerri velis: dumque ea jam
 offertur, Patrem cœlestem, ut votis tuis annuat, per
 dilectissimum suum filium Victimam verè *Medulla-Psal. 65:*
tam humiliter deprecaberis: licet hîc tibi petere quic-^{15.}
 quid desideras sive pro te, sive pro aliis, nec erit in
 assensu difficilis, qui non contentus eum immolatum
 semel in Ara Crucis, ideo iterum, at modo incruen-
 to, quotidie in Sacrificio Missæ exhiberi voluit, quò
 doni magnitudo finum divinæ liberalitatis ampliùs
 dilataret. Subjaces aliquibus infirmitatibus, à quibus
 desideras expediri? divinæ gratiæ suppetias impetret
 tibi hoc Sacrificium, quò de Moabitide perfecta effi-
 ciaris Israëlites. Affectas virtutem aliquam, cujus
 penuriam pateris? suppleat inopiam tuam cœlestis
 hæc Victima. Vacillas in proposito tuo? ad eum
 confuge cum divinâ hac Hostiâ, qui est & esse debet
Dux Virginitatis tuæ: qui tibi demonstravit rectam Jerem. 3:
viam, inquit D. Fulgentius, ipse tibi est deductor ad 4.
patriam: nec te putes posse deficere, si te ille dignatus fue- Epist. 2.
rit custodire. Pateris tentationes? iis objice tanquam ad Gal-
 clypeum divinam hanc Victimam, sit ea præcipuum *lam. c. 21*
 tuum asylon, roga cum Psalmographo: *Emitte ma- Ps. 143:*
num tuam de alto, eripe me, & libera me de aquis mul- 7.
tis, de manu filiorum alienorum. Expugna impugnan- Ps. 34:
tes me: apprehende arma & scutum, & exurge in adjuto- 1-3.
rium mihi: dic animæ meæ, salus tua ego sum. Obtinu-
 isti

isti peculiarem aliquam gratiam, Eucharisticum hoc sacrificium offer, nostrâ enim gratitudine provocatur divina liberalitas: est unde tibi gratuleris, quòd

2 Reg. 1: non sis de montibus *Gelboë*, super quos nec ros nec
21. pluvia veniunt divinæ gratiæ & visitationis. Lapsa es in aliquod delictum? propitiatoriam hanc Victimam exhibe. Abripuit aliquem è tuis hora fatalis? ei requiem æternam obtineat hæc Hostia salutaris. Verbo, quicquid à divinâ Bonitate desideras impetrare, per hanc oblationem extorque: ideò namque ea quæ præcedunt & subsequuntur consecrationem (in qua propriè sita ratio hujus Sacrificii) à Sacerdote in silentio recitantur, quò sine turbatione cor tuum effundas ante Dominum. Ecce quanta ad profectum tuum subsidia, quantæ illecebræ, quantæ devotionis fames & esca! desinunt esse panis & vinum, ac transeunt in corpus & sanguinem CHRISTI: ut quid cor tuum lapideum, & desidiæ duratum frigore in carneum, & amoris flammâ mollium non commutas? Mortis formam hîc illa induit, cur mundo, peccato ac demum tibi ipsi mori non condiscis? ut quid vitia adhuc vigeant in te, eorumque cupiditates flagrabunt? Cedit ille se tibi in Victimam, cur & tu te totam DEO non immolas? non est, quod contra excipias: & dum hæc fidei oculis quotidie conspicias; mirum revera quòd non tota in Deum abripiaris.

L. 4. de
imit. c. 8.

„Sicut ego me ipsum, (inquit ille idcirco apud
Kempæum,) expansis in cruce manibus, & nudo
corpore pro peccatis tuis Deo Patri spontè obtuli,
ita ut nihil in me remaneret, quin totum in Sacrifi-
cium divinæ placationis transfiret: ita debes & tu
temetipsum mihi voluntariè in oblationem puram
& fan-

„ & sanctam quotidie in Missa cum omnibus viribus
 „ & affectibus tuis, quantò intimiùs vales, offerre.
 „ Quid magis à te requiro, quàm ut te studeas mihi
 „ ex integro resignare? Quidquid præter teipsum
 „ das, nihil curo, quia non quæro datum tuum, sed
 „ te. Sicut non sufficeret tibi omnibus habitis præter
 „ me: ita nec mihi placere poterit, quidquid dederis,
 „ te non oblato. Offer te mihi, & da te totum pro
 „ Deo, & erit accepta oblatio. Ecce ego me totum
 „ obtuli Patri pro te, dedi etiam totum corpus me-
 „ um, & sanguinem in cibum, ut totus tuus essem,
 „ & tu meus permaneres: si autem in teipso steteris,
 „ nec spontè te ad voluntatè meam obtuleris, non
 „ est plena oblatio, nec integra erit inter nos unio.

§. VII.

De Virgine Maria Virginum Patrona.

CUm jam eductus esset Israël è servitute Ægypti-
 acâ, & in mari rubro cum suis submersus Phara-
 o, *sumpsit Maria Prophetissa soror Aaron tympanum* Exod. 15:
in manu sua, egressæque sunt omnes mulieres post 20. & 21.
eam cum tympanis & choris, quibus præcinebat dicens:
cantemus Domino, &c. Hoc tympano D. Grego- De Virgi-
 rius Nyssenus adumbratam intelligit Virginitatem: nit. c. 19.

„ Nam tympanum omni aquæ humore purgatum,
 „ (inquit,) aridumque, magnum sonum emittit; ita
 „ Virginitas, cùm nullum hujus vitæ humorem in
 „ se colligat, clara & illustris existit: Si itaque mor-
 „ tuum quidem corpus illud tympanum fuit, quod
 „ manibus Maria tractabat, corporisque affectuum
 inte-